

	Overtages
1. Grønlands styrelsesordning.....	Senest 1/1 1980
2. Styrelsesordning for kommunerne	— —
3. Skatter og afgifter	— —
4. Folkekirken og de fra folkekirken afvigende trossamfund.....	— —
5. Fiskeri på territoriet, jagt, landbrug og renavl	Senest 1/1 1981
6. Fredning	— —
7. Landsplanlægning	— —
8. Nærings- og konkurrencelovgivning, herunder også lovgivning om restaurations- og hotelvirksomhed, regler om alkoholholdige drikke samt regler om lukketid	— —
9. Sociale forhold.....	— —
10. Arbejdsmarkedsforhold	— —
11. Undervisning og kultur, herunder erhvervsuddannelse.....	— —
12. Erhvervsforhold iøvrigt, herunder statens fiskeri- og produktionsvirksomhed, erhvervsstøtte og erhvervsudvikling	Senest 1/1 1984
13. Sundhedsvæsen	Senere.
14. Lejelovgivning, boligstøtte og boligforvaltning.....	—
15. Vareforsyning.....	—
16. Intern passager- og godsbefordring	—
17. Miljøbeskyttelse.....	—

Bestemmelsen i § 7 giver mulighed for, at også andre sagsområder end de, der er nævnt i bilaget, kan overgå til hjemmestyret. Overførslen kan kun ske efter aftale mellem regeringen og hjemmestyret, og skal ske ved lov. Afgørelsen af, hvilke sagsområder der skal overgå til hjemmestyret, skal træffes såvel ud fra hensynet til, at hjemmestyret får en udstrakt indflydelse på områder, der særligt berører grønlandske forhold, som ud fra hensynet til rigsheden.

Som det fremgår af foranstående, hidrører landstingets kompetence til at udstede generelle retsforskrifter efter § 4 fra hjemmestyreløven, medens kompetencen til udstedelse af generelle retsforskrifter efter § 5 hidrører fra konkrete bemyndigelseslove. På sagsområder, der er overgået til hjemmestyret efter § 4, ligger bevillingsmyndigheden hos hjemmestyret, medens bevillingsmyndigheden på sagsområder, der er overgået efter § 5, ligger hos folketinget. Ministeren har på sagsområder, der er overgået efter § 5, et ansvar for, at hjemmestyret overholder de rammer, der er fastsat i den konkrete bemyndigelseslovgivning, hvorimod et sådant ministeransvar ikke opstår på sagsområder, der er overgået til hjemmestyret efter § 4.

Det må af hensyn til disse forskelle mellem forskrifter, der udstedes efter henholdsvis § 4 og § 5, samt af hensyn til princippet om, at lovgivningsmagt og bevillingsmyndighed ikke bør adskilles, anses for hensigtsmæssigt, at der anvendes forskel-

lige benævnelser for de to typer af forskrifter. Det foreslås derfor, at forskrifter, der udstedes efter § 4, benævnes landstingslove, medens forskrifter, der udstedes efter § 5, foreslås benævnt landstingsforordninger.

Til § 6

I overensstemmelse med princippet i grundlovens § 22 foreslås det i stk. 1, at vedtagne forslag til landstingslove og landstingsforordninger for at være gyldige skal stadfæstes af landsstyrets formand og bekendtgøres efter bestemmelser, der fastsættes af hjemmestyret. Landsstyrets formand har pligt til at foretage stadfæstelse af forslagene inden for den frist, landstinget fastsætter for stadfæstelsen.

Da der i ganske enkeltstående tilfælde vil kunne være behov for, at et forslag genforhandles i landstinget inden ikræftsættelsen, f.eks. hvis forslaget måtte være vedtaget på et utilstrækkeligt grundlag, foreslås det i stk. 2, at landsstyret inden for en frist af 8 dage kan beslutte, at stadfæstelsen skal udsættes, indtil forslaget er vedtaget uændret af landstinget i den efterfølgende samling.

Til § 8

Bestemmelsen i stk. 1 har karakter af en politisk principklæring og kan af den grund næppe gøres til genstand for en egentlig juridisk fortolkning.